

quan la Carme abaixa la persiana del local que la família va comprar el 1892 per obrir-hi un hostel. És en aquest moment que la protagonista recorda tot allò que les diferents generacions de la seva família li han anat explicant al llarg del temps, però també el que ella hi va viure des que hi va néixer fins a finals del segle xx.

A través dels diferents personatges de la història, Vallbona explica la història de la família, del local, que va canviant d'usos, i també dels episodis més importants de la nostra història recent, com les dues guerres mundials, la Guerra Civil espanyola i la postguerra, però també parla de l'estraperlo, un imperatiu en terres de frontera.

FeMAP 2017 | Aquest 2017, el Festival de Música Antiga dels Pirineus ha celebrat la seva setena edició. D'un total de quaranta-nou concerts programats entre els mesos de juliol i agost en diferents poblacions del Pirineu, d'Andorra i del sud de França, la Cerdanya n'ha acollit nou. Els concerts s'han ofert tant a l'Alta Cerdanya (la Guingueta d'Ix) com a la Baixa Cerdanya (Puigcerdà, Llívia, Alp, Fontanals de Cerdanya i Urús).

Aquesta setena edició consolida el FeMAP com el festival de música antiga més important del sud d'Europa. La recepta de l'èxit és un combinat de música, patrimoni i turisme que anualment atreu un bon nombre de públic que gaudeix dels concerts però també de les degustacions proposades, les visites al patrimoni o els actes culturals.

A més, el festival té una secció compromesa socialment que organitza un taller per als usuaris de la Fundació ADIS de Puigcerdà. Es tracta d'introduir la música en el col·lectiu de persones amb diversitat funcional que formen part de la Fundació ADIS.

LA GARROTXA

joan sala

Portes obertes a la cultura | Besalú ha inaugurat un nou centre d'interpretació on es fa un repàs a la història de la vila des de fa uns tres mil anys. Es mostren una cinquantena de peces arqueològiques i

© Joan Frigola

>> Centre d'interpretació. Besalú.

documents procedents de diverses col·leccions, en un espai de més de cent metres quadrats ubicat a l'edifici de la Cúria Reial. És un espai molt correctament disposat que ajuda d'una manera notable a conèixer el passat de la vila comtal, i que ben segur serà freqüentat pel nombre públic que visita la població, considerada pel diari *Los Angeles Times* com «el poble espanyol més interessant del qual no has sentit parlar mai». Per tant, és clar que resulta conegut des de terres molt llunyanes. Pel que fa a centres museístics, cal assenyalar que darrerament els museus d'Olot, amb un nou web, han anat posant progressivament a l'abast de tothom les seves col·leccions ubicades en tres equipaments: el Museu de la Garrotxa, on hi ha un important fons d'art; el Museu dels Sants, on s'exhibeix l'artesanía, i Can Trincheria, des d'on es fa un apropament a la societat. Cada vegada resulten més habituals les visites virtuals als museus d'arreu del món, que permeten conèixer el que s'exhibeix a les sales permanents, però també als seus dipòsits, que contenen un nombre molt superior d'obres d'art. És una bona manera de fer visitants als museus per tal d'observar de prop el que s'ha vist a través de la pantalla.

Un model de turisme sostenible | L'associació Turisme Garrotxa ha fet vint anys, i s'ha convertit en un model

de turisme sostenible pioner en l'àmbit català. Des de la seva fundació treballa per fomentar l'economia autòctona, la seva identificació amb l'entorn, la cohesió social i la millora de la qualitat de vida dels habitants de la comarca, impulsant la innovació.

Troballes arqueològiques | Les excavacions que s'han dut a terme en els darrers temps a la Vall d'en Bas han estat molt significatives. A l'assentament de la Dou s'hi han fet unes troballes del bronze final que són les úniques que s'han descobert a Catalunya; d'aquesta època hi ha poca informació no sols en el nostre país sinó també en tot l'arc mediterrani, des de França fins al sud de la Península. Però en una altra excavació del municipi, la de l'Aubert, s'hi han trobat restes altmedievales a partir del segle v que resulten molt atípiques. Aquest assentament, proper als Hostalets d'en Bas, conté una seqüència completa d'una explotació agrícola, ramadera i forestal des del segle v, període final de l'imperi romà, fins al segle x. És una època poc explicada, atesa la gran manca de jaciments, restes antròpiques i documentació. Per tant, el que ens ocupa és molt significatiu. Durant aquest estiu han continuat els treballs, i s'han fet noves troballes. Si hi ha subvenció, es faran futures intervencions, per buscar la zona d'enterrament dels morts, que

és de gran interès, ja que permetria aprofundir en aspectes de la vida d'aquells habitants, com ara la mitjana d'edat, malalties, nutrició, i també en aspectes de les feines que feien. Des de 2016 es treballa en el marc d'un conveni amb la UAB, i per la Vall d'en Bas, com a campus arqueològic d'interès, hi passen nombrosos estudiants cada any, donades les singularitats dels seus jaciments.

EL GIRONÈS

Dani Vivern

Divisions | Des que es va anunciar el referèndum per a l'1 d'octubre, les divisions d'opinió i de partit i el recel a divisions més cuirassades han estat el rerefons d'un estiu calorós en força sentits. Entre d'altres, hem pogut seguir la divisió de parers entre Salt i Girona per la ubicació del nou hospital Josep Trueta; la dels veïns que advoquen pels pisos turístics i els que n'abominen, i, finalment, una divisió molt esperada: el pas del Girona a primera.

Sumes | Finalment, sumarem un nou (i alhora, vell) monument a Girona? La reconstrucció del pont del Dimoni, del segle XIV, ha passat ja per més d'una aprovació de l'Ajuntament, però sembla que ara va de bo. No es col·locarà exactament, però, al lloc on va estar fins al 1968. Ha plogut molt des de llavors, i la zona del Güell en la qual el pont feia realment de pont ha canviat radicalment. La seva nova ubicació quedarà uns metres més avall, seguint el curs del riu.

Girona també suma en relacions exteriors. A principi de juny, va acollir una trobada de representants de la comunitat jueva (uns quaranta rabins d'Europa i Àfrica) a l'hotel Carlemany, trobada en què va participar el president Puigdemont. Aquest congrés tenia un significat especial, tant per les arrels jueves gironines com perquè no se n'havia fet cap en cinc-cents anys en tot l'Estat espanyol.

I, a més de sumar passatgers a l'aeroport, que aixeca el cap després d'un temps de sequera, Girona ha sumat un guardó a una actuació arquitectònica

memorable. Fa trenta-cinc anys que es va procedir a netejar i pintar les cases de l'Onyar, una de les imatges icòniques de la ciutat. Aquella obra, dirigida pels arquitectes Josep Fuses i Joan Maria Viader, va rebre fa unes setmanes el premi Més 10, en el marc dels Premis d'Arquitectura de les Comarques de Girona. La nova cara de l'Onyar va engegar, el 1984, la revitalització del Barri Vell, avui una feliç realitat.

Multiplicacions | Com cada estiu, s'han multiplicat les obres públiques: per exemple, el gran moviment de terres entre Salt i Bescanó, al tram de la Pilastra. Sembla que es tracta de desdoblant la carretera, de mala fama pels revolts entre la muntanya de cal Gegant i el Ter, que hi passa arran. No s'acaba d'entendre tant d'enrenou, justament quan no fa gaires anys s'havia aconseguit ampliar-ne la calçada i fer-la molt més segura. No sabem què hi diria Salvador Sunyer, exalcalde de Salt, que ens va deixar el juny passat, i que tant de bo haguéssim pogut multiplicar perquè posés una mica del seu seny al país. Sunyer, farmacèutic, poeta, professor de català, polític... ha estat un exemple de persona autodidacta, franca, amable, d'una ètica i transparència que es troben a faltar sovint en la classe dirigent.

EL PLA DE L'ESTANY

Xavi Xargay

Ethno Catalonia | Per segona vegada, a Banyoles es va organitzar el campus i festival folk Ethno Catalonia. Ethno Catalonia forma part d'un programa internacional que es realitza a quinze països i que s'adreça a músics d'edats compreses entre 18 i 30 anys. El campus es va dividir en dues parts: els sis primers dies, els músics participants van estudiar, a l'Ateneu Musical de Banyoles, melodies i ritmes tradicionals, i prepararen el repertori que van oferir, posteriorment, en la seva gira pels festivals Músiques del Món, de Barcelona; Paupaterres, de Tàrraga, i Pirineos Sur, de Sallent de Gállego. El concert final es va fer a la plaça Major de Banyoles. Els participants, que s'hostatjaren a l'Alberg de Banyoles, van realitzar un aprenentatge horitzontal de cançons durant els tallers i els assajos, i es van acostar especialment al món del flamenc i la rumba.

Novel·les | Quan la Diputació va publicar el seu *Atlas literari de les terres gironines*, la comarca plaestanyenca

>> Festival folk Ethno Catalonia.

@Arxiu Ethno Catalonia